

kelig sandt. Det er meget rart, at man har sagt, at Regeringen skulde staa frit i Henseende til Retningen, men jeg tror, at Regeringen dog vilde være mere glad ved at faa Retningen anvist. Thi hvis Regeringen vil være meget imødekommende — saa imødekommende, som jeg altid gerne vilde være — vil denne Bane faa en højst mærkværdig Retning, naar de forskellige Ønsker, hvad Banens Retning angaar, skulde imødekomes.

Jeg vil dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa Virkningerne af, at denne Bane er føjet til. Den øjeblikkelige Virkning deraf have vi jo allerede faaet Oplysning om af det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Sloth), det økonomiske Medlem, saaledes vil jeg kalde ham. Den er alt for dyr, siger det ærede Medlem, man maa tænke paa, hvad det koster; men den har dog gjort den Virkning, at det ærede Medlem straks desuden fremsatte Forslag om en Bane lige ned til Bramminge, den allerdyreste af dem alle sammen, som forudsætter 4 Privatbaner med $\frac{3}{4}$ Statstilskud, der slutte sig til den. Der kan man se, hvor fordærveligt det er at komme med Forslag til saadanne Baner, naar et saa økonomisk anlagt Medlem som det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds til det mindre Baneanlæg kommer med Ændringsforslag, som maaske angaar en Snes Millioner Kroner, foruden hvad der hænger ved af private Baner! Der kan man se, hvorledes det yngler! Der har her i Salen været et Par Medlemmer; som spurgte, om de ikke ogsaa kunde faa en lille Bane indsat paa Lovforslaget, da der jo var saa mange i Førvejen. Jeg har sagt, at de kunde jo forsøge det. Flertallet er meget mægtigt, og det var jo meget muligt, at man vilde være lige saa imødekommende mod dem som mod de Medlemmer, der ønske en Jernbane fra Viborg til Herning.

Jeg kan altsaa ikke tiltræde dette Lovforslag, og jeg vil ikke være glad ved at se det vedtaget i den Form, hvori det foreligger. Men naturligvis er jeg glad over, at Forslaget om en forbedret Godstrafik mellem Gedser og Warnemünde er kommet frem for Rigsdagen og ikke er blevet liggende i Udvalget. Hvad dette Foretagende angaar, er Forholdet jo ganske simpelt det, hvilken Mening man ellers har derom, at Gedser Havn i sin Tid er bygget til en saadan Færgesart, der er ligefrem taget Hensyn dertil for mange Aar siden, og at der er fremdeles bevilget 10,000 Kr. paa Finansloven til Forarbejder under Hensyn til, at

denne Færgesart kom i Stand. Der er, som oftere fremført, indledet Forhandlinger og afsluttet Overenskomst ikke blot med den mecklenburgske Regering, men ogsaa med den preussiske Jærnbaneadministration i Forventning om, at man ikke vilde forandre sin Stilling over for dette Forslag, at man stadig her havde den samme Interesse for denne Sag, som man tidligere har haft. Jeg kan altsaa kun være glad over, at man vil gøre Alvor af at faa denne Forbindelse tilvejebragt, man tillægge den større eller mindre Vægt, eftersom man ser paa den. Min Stilling er bekendt. Det er en Æressag for os at faa den bragt i Stand, og det vilde være en Ulykke, en Skam for os, dersom den ikke skulde komme i Stand.

Men jeg maa dog over for nogle Udtalelser i Betænkningen om det lidet indbringende i denne Foranstaltning, fordi der vil blive Slitage paa Jærnbanemateriellet, saa at vi ikke faa noget økonomisk Udbytte, gøre opmærksom paa, at det kan man dog ikke anføre mod en Udvidelse af Trafikken. Ere de Herrer af den Mening, at en stor ny Trafik ikke vil føre til nogen Indtægt for Statskassen, saa have vi ikke anden Vej at gaa end at forhøje vore Takster. Vi kunne ikke lade være at udvikle vor Trafik med Udlandet, fordi vi ikke have tilstrækkelig stor Indtægt af vore Jærnbaner. Det er galt nok, det er sørgeligt nok, at vi ikke have nogen virkelig Indtægt af vore Statsbaner, men at det skulde føre til, at vi ikke foretage en naturlig Udvikling af vor Trafik, det vilde dog være meget, meget værre. Jeg maa derhos gøre opmærksom paa, at Taksterne, som vi have i vor Statsbanelov, gælder ikke Søtrafikken, heller ikke over Østersøen. Vi have staaet mere frit over for Fastsættelsen af Taksterne her, og dertil kommer, at der er truffet Overenskomst med de mecklenburgske Baner under Tilslutning af de preussiske Statsbaner, som maa høres i de Sager, om, at Østersøen deles mellem Danmark og Tyskland, saaledes at den sydlige Del vedkommer Mecklenburg og den nordlige Del Danmark med Hensyn til Fragtregningen, og det Tillæg, der skal betales for Søtransporten, er 50 pCt., idet man regner Vejtlængden til Søs $\frac{1}{2}$ Gang mere. Den Forskel, der saaledes fremkommer, skal deles lige mellem Danmark og Tyskland, og da man i Mecklenburg har meget højere Takster end vi, saa ville vi, da disse Sotillæg lægges sammen og divideres med 2, faa højere Takster, end hvis Tillægget helt og holdent skulde beregnes efter danske